

Over mijn lijk

Wat filosofen en hun dood ons leren

De dood is zelden uit de gedachten van de filosoof: filosoferen is leren te sterven. Maar wat te zeggen van de dood van de grote filosofen zelf? Hun dood is een aaneenrijging van dwaasheid, gekte, zelfmoord, moord, pech, pathos, platitude en soms zwarte humor. Aristoteles vergiftigde zichzelf met akoniet. Plato stierf als gevolg van een luizeninfectie. Heracleitus stikte in koeienmest. Spinoza stierf in zijn huurhuis in Den Haag, terwijl iedereen in de kerk zat. Sartre zei: 'De dood? Daar denk ik niet aan, de dood heeft geen plaats in mijn leven.' Zijn begrafenis werd bijgewoond door 50.000 mensen.

Over mijn lijk gaat over de manier waarop filosofen zijn gestorven en welke lessen de filosofie ons leert over de juiste omgang met sterven en dood. Aan de hand daarvan leren we niet alleen te sterven maar leren we ook te leven. Het boek bestaat uit korte schetsen van verschillende filosofen. Daarbij wordt niet alleen beschreven hoe ze aan hun einde zijn gekomen, maar vaak ook welk verband er kan worden gelegd met hun belangrijkste denkbeelden.

Simon Critchley is hoogleraar filosofie aan de New School for Social Research in New York, en bijzonder hoogleraar aan de Universiteit van Tilburg.